

Zpravodaj lounské farnosti

Nechme se proměnit Ježíšovým vzkříšením

Katecheze Benedikta XVI. na generální audienci 11. 4. 2012

... Drazí přátelé, také dnes přichází Vzkříšený do našich domů a srdcí, přestože dveře jsou někdy zavřeny. Vchází dovnitř a rozdává radost a pokoj, život a naději, tedy dary, které potřebujeme ke svému lidskému a duchovnímu znovuzrození. Jenom On může odvalit ony náhrobní kameny, kterými člověk zakrývá vlastní city, vztahy a svoje činy; kameny, které označují smrt: rozdělení, nepřátelství, zášť, závist, nedůvěru a lhostejnost. Jedině On, Živý může dát smysl existenci a umožnit tomu, kdo je znavený a sklíčený, malomyslný a bez naděje, aby se znovu vydal na cestu. Tak to prožili dva učedníci, kteří se o Velikonocích ubírali z Jeruzaléma do Emauz (srov. Lukáš 24,13-35)...

... Drazí přátelé, velikonoční doba je pro nás všechny vhodnou příležitostí k radostnému a nadšenému znovu objevování zdrojů víry, přítomnosti Vzkříšeného mezi námi. Je to stejná cesta, po níž vedl Ježíš dva učedníky z Emauz prostřednictvím Božího Slova a eucharistie, tzn. jít spolu s Pánem a nechat si otevírat zrak pro opravdový smysl Písma a Jeho přítomnost v lámání chleba. Vrcholem této cesty je tehdy i dnes eucharistické společenství. Přijímáním nás Ježíš živí Svým Tělem a Svou Krví, aby byl v našem životě přítomen, obnovil nás a oživil mocí Ducha svatého. Zkušenost učedníků nás nakonec vybízí zamyslet se nad smyslem Velikonoc pro nás. Nechme se potkat Ježíšem zmrtvýchvstalým! On, živý a pravý je mezi námi vždycky přítomen, kráčí spolu s námi, aby vedl náš život a otevíral nám zrak. Mějme důvěru ve Vzkříšeného, který má moc darovat život a umožnit nám, abychom se znovu narodili jako děti Boží a byli schopni věřit a milovat. Víra v Něho náš život proměňuje, vysvobozuje ho ze strachu, dává mu pevnou naději a oživuje ho tím, co dává existenci plný smysl: láskou Boží.

(Zdroj: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=16216>)

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Březen 2013 • Ročník 6 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Utrpením Pán přešel ze smrti do života a otevřel cestu nám, kteří věříme v jeho vzkříšení, abychom ze smrti do života přešli i my.“

(Sv. Augustin)

Aktuálně

Od 1. března 2013 začínají opět všechny večerní bohoslužby od 17:30. V postní době se koná v chrámu sv. Mikuláše každý pátek křížová cesta od 16:45. Po ní následuje mše svatá od 17:30.

Ve čtvrtek 7. března 2013 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

Místa pro získání plnomocných odpustků v Roce víry

Litoměřický biskup Jan Baxant v návaznosti na dekret Apoštolské penitenciárie o odpustcích během Roku víry ustanovil posvátná místa, na kterých lze kdykoliv během Roku víry (11. října 2012 až 24. listopadu 2013), za podmínek daných dekretem, získat plnomocné odpustky. V lounském vikariátu je tímto místem Chrám svatého Mikuláše v Lounech.

Na Velký pátek 29. března 2013 je vyhlášena sbírka na Jeruzalémský Boží hrob ve Svaté zemi.

V neděli 31. března 2013 na Boží hod velikonoční zve duchovní správa, obecní úřad Opočno a Památník Lidice k návštěvě koncertu v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Opočně. Vystoupí pěvecký sbor Harmonie.

V neděli 31. března 2013 začíná znovu letní čas. Nastavte si včas hodinky o jednu hodinu dopředu.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

- 3.3.2013** **3. NEDĚLE POSTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 7.3.2013** **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 10.3.2013** **4. NEDĚLE POSTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
- 17.3.2013** **5. NEDĚLE POSTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 23.3.2013** **SOBOTA 5. POSTNÍHO TÝDNE**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá v 14:00.
- Bohoslužby ve Svatém týdnu
a velikonoční bohoslužby**
- 24.3.2013** **KVĚTNÁ NEDĚLE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
*Připomeneme si slavný vjezd Ježíše Krista
do Jeruzaléma slavnou bohoslužbou se svěcením
ratolestí, průvodem a čtením pašijí.*
- 28.3.2013** **ZELENÝ ČTVRTEK**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
*Poslední večere Ježíše Krista.
Památka ustanovení mše svaté.*

- 29.3.2013** **VELKÝ PÁTEK**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech
*Křížová cesta v 15:00.
Svátost smíření v 16:00.
Den umučení Ježíše Krista – obřady v 17:30.
Uctívání svatého kříže, zpívané pašije.*

- 30.3.2013** **BÍLÁ SOBOTA**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech
Kaple s Božím hrobem otevřena od 8:00.
Výstav Nejsvětější svátosti – tichá adorace po celý den.
- VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
JEŽÍŠE KRISTA**
Slavná mše svatá v 19:00.
*Žehnání ohně a velikonočního paškálu,
četba z Písma svatého, křestní obřad.*

- 31.3.2013** **BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Slavná mše svatá doprovázena Chrámovým sborem.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 1.4.2013** **VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Velikonoční pomlázka pro děti
**Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Dolním Ročově**
– Mše svatá ve 14:30.

Učíci se církev

Téma 3. neděle postní: *Živý Bůh*

38. Pod jakým jménem se Bůh zjevuje?

Bůh se zjevuje Mojžíšovi jako živý Bůh, „Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův“ (Ex 3,6). Také Mojžíšovi Bůh zjevuje své tajemné jméno: „Jsem, který jsem (JHVH)“. Nevýslovné Boží jméno bylo již ve Starém zákoně nahrazováno slovem *Pán* (Hospodin). Stejně tak v Novém zákoně Ježíš, nazývaný *Pán*, se zjevuje jako pravý Bůh.

39. Jedině Bůh „je“?

Zatímco všichni tvorové vše, čím jsou a co mají, dostali od Boha, pouze Bůh sám v sobě je plnost bytí a veškeré dokonalosti. On je „ten, který je“, bez počátku a bez konce. Ježíš zjevuje, že i on má Boží jméno: „Já jsem“ (Jan 8,28).

40. Proč je zjevení Božího jména důležité?

Zjevením svého jména dává Bůh poznat bohatství svého nevýslovného tajemství: on jediný je, od věků a na věky, on přesahuje svět i dějiny. On učinil nebe i zemi. Je to věrný Bůh, který je vždy blízko svému lidu, aby ho spasil. Je povýtce svatý, „nekonečně milosrdný“ (Ef 2,4), vždy ochotný odpouštět. Je duchovní, transcendentní, všemohoucí, věčné, osobní, dokonalé bytí. Je pravda a láska.

41. V jakém smyslu je Bůh pravda?

Bůh je pravda sama, a jako takový se neklame a nemůže klamat. On „je světlo, a tma v něm vůbec není“ (1 Jan 1,5). Věčný Boží Syn, vtělená Moudrost, byl poslán na svět, „aby vydal svědectví pravdě“ (Jan 18,37).

(Zdroj: Kompendium Katechismu katolické církve, KN)

Učíci se církev

Téma 4. neděle postní: *Podstata výkupné Kristovy oběti*

118. Proč je Kristova smrt součástí Božího plánu?

Bůh chtěl smířit se sebou všechny lidi propadlé smrti kvůli hříchu. Z iniciativy své lásky posílá svého Syna, aby se vydal na smrt za hříšníky. Ježíš zemřel „podle Písma“, jeho smrt byla ohlašována ve Starém zákoně, zvláště jako oběť trpícího Služebníka.

120. Jak se Ježíšova oběť vyjadřuje při poslední večeři?

Při poslední večeři s apoštoly v předvečer svého utrpení Ježíš předjímá, to je naznačuje a předem uskutečňuje, dobrovolnou oběť sebe samého: „To je mé tělo, které se za vás vydává“ (Lk 22,19), „to je má krev, která se prolévá...“ (Mt 26,28). Ustanovuje zároveň eucharistii jako „památku“ (1 Kor 11,25) své oběti a své apoštoly ustanovuje kněžími nové smlouvy.

122. Jaké jsou účinky Kristovy oběti na kříži?

Ježíš svobodně nabídl svůj život jako smírnou oběť, naši neposlušnost napravil naprostou poslušností své lásky až k smrti. Touto „láskou až do krajnosti“ (Jan 13,1) smířil Boží Syn Otce s celým lidstvem. Kristova velikonoční oběť tedy vykupuje všechny lidi jedinečným, dokonalým a definitivním způsobem a znovu je uvádí do společenství s Bohem.

(Zdroj: Kompendium Katechismu katolické církve, KN)

Velikonoce: život je silnější než smrt

Podle knížky Anselma Grüna *Tajemství velikonoční radosti*, KN 2002.

Velikonoce jsou svým původem svátkem jara. Již ale Židé dali kananejskému pohanskému svátku jara zcela nový význam svátkem Paschy. Křesťané pak rozpoznali v tajemství Velikonoc opravdové jaro: život je silnější než smrt. Strnulost hrobu je proměněna v kvetoucí zahradu. Pouta, která brání našemu životu, se rozvazují. Skrze vzkříšení objevujeme ve svém těle a v duši nový život.

Mnozí raději zůstávají ležet v hrobě

Kristovo vzkříšení nebylo ojedinělou událostí. Ve víře v Ježíšovo vzkříšení můžeme zakoušet vzkříšení i my sami na sobě a navíc můžeme k životu probouzet i druhé.

Mnozí ale přesto zůstávají raději ležet v hrobu svého strachu a rezignace, svých zklamání a zranění. Zařídili se v hrobce, protože mají strach ze života.

Zpívejme Aleluja, i když jsme plni starostí

Od počátků církve byly Velikonoce hlavním a ústředním svátkem církevního roku. Po celých 50 dní slavili křesťané vzkříšení Pána, radovali se z toho, že láska zvítězila nad smrtí, a že skrze vzkříšení již máme podíl na naplněném životě Ježíše Krista. Výrazem této velikonoční radosti se staly rozmanité zpěvy Aleluja...

„Zpívejme Aleluja zde na zemi,
kde jsme ještě plni starostí,
abychom je jednou mohli zpívat 'tam' v jistotě...
Zpívejme Aleluja dnes ne proto,
abychom se radovali z klidu,
ale bychom našli útěchu v trápení.
Tak jako zpívali poutníci:
Zpívej, ale kráče dál!
Zpěvem se těš v nouzi, nebuď rozmrzelý!
Zpívej a kráče dál!“ (Sv. Augustin)

Haleluja! Spasení, sláva i moc patří našemu Bohu!
(Zj 19,1)

(Zdroj <http://www.vira.cz/Texty/Clanky/Velikonoce.html>)

O pokušení

Katecheze Benedikta XVI. na generální audienci 13. 2. 2013

... Překonat pokušení podřizovat Boha sobě a svým zájmům anebo jej postavit do kouta a namísto toho se obrátit ke správnému pořadí priorit, klást Boha na první místo, je cesta, kterou se musí ubírat každý křesťan stále znovu. Výzvu k „obrácení“ uslyšíme během postní doby několikrát a znamená následovat Ježíše takovým způsobem, aby Jeho evangelium bylo konkrétním vodítkem života; znamená uznat, že jsme stvoření a závisíme na Bohu, na Jeho lásce, a jedině „ztrátou“ svého života v Něm můžeme jej získat. To vyžaduje, abychom přijímali svá rozhodnutí ve světle Božího Slova. Dnes nemůžeme být křesťany jen v důsledku pouhého faktu, že žijeme ve společnosti, která má křesťanské kořeny. I ten, kdo se narodí v křesťanské rodině a je vychován nábožensky, musí denně obnovovat rozhodnutí být křesťanem, dávat Boha na první místo tváří v tvář pokušením, která mu nepřetržitě nabízí sekularizovaná kultura, a čelit kritickým úsudkům mnoha současníků.

Zkoušky, kterým nynější společnost vystavuje křesťana, jsou totiž četné a dotýkají se osobního i sociálního života. Není snadné být věrní křesťanskému manželství, praktikovat milosrdenství v každodenním životě, dát prostor modlitbě a vnitřnímu ztišení; není snadné veřejně se postavit na odpor rozhodnutím, která mnozí pokládají za samozřejmá, jako jsou interrupce v případě nechtěného těhotenství, eutanázie v případě vážných onemocnění anebo selekce embryí jakožto prevence proti dědičným chorobám. Pokušení odložit stranou vlastní víru je stále přítomno, a obrácení se stává odpovědí Bohu, kterou je třeba v životě potvrzovat mnohokrát...

... V této postní době *Roku víry* obnovme svoje úsilí kráčet cestou obrácení, abychom překonali tendenci uzavřít se v sobě samých a namísto toho dát prostor Bohu a dívat se na každodenní realitu Jeho očima. Mohli bychom říci, že alternativa mezi uzavřeností v našem sobectví a otevřeností k lásce Boha i druhých, odpovídá alternativě Ježíšových pokušení. Je to alternativa mezi lidskou mocí a láskou Kříže, mezi vykopením viděným pouze v materiálním blahobytu a vykopením jakožto dílem Boha, kterému dáváme ve svém životě primát. Obrátit se, znamená neuzavřít se do hledání vlastního úspěchu, vlastní prestiže a vlastního postavení, ale jednat tak, aby každý den v malých věcech byla pravda, víra v Boha a láska tím nejdůležitějším.

(Zdroj <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=17826>)

Sochy svatého Jana Nepomuckého

Jaroslav Havrlant

Snad nejčastěji zobrazovaným světce v Čechách, hned po Panně Marii, je svatý Jan Nepomucký. Byl umučen v Praze 20. března 1393, ale již v předbělohorské době se jeho smrt připomínala v květnu. Jako žatecký arcijáhen se Jan z Pomuku možná dostal i do Loun a naše město pak v ničem nezůstávalo pozadu, když se slavil jeho svátek. Jak bylo běžné, byl postaven v děkanském kostele postranní oltář Jana Nepomuckého ještě před jeho kanonizací. Později býval z Loun každoročně 15. května vypravován zvláštní osobní vlak do Prahy na svatojánskou pouť. V té době se do akademických sporů o prý vymyšleného světce zapojil také lounský historik a slavětínský farář František Štědrý, který napsal několik významných studií na obranu svatého Jana Nepomuckého.

Nejvýznamnější socha Jana Nepomuckého v Lounech stávala po levé straně mostu přes Ohři, asi mezi špitálem, respektive špitální kaplí sv. Maří Magdaleny, a mostem. Světec stál na kamenném podstavci s podezdívkou obklopen „do čtverce zdí“. Každoročně v předvečer sv. Jana se zde vystavěla dřevěná kaple, která byla uvnitř vyzdobena obrazy ze života světce a opatřena českými nápisy. Po celý oktáv se tam konaly pobožnosti zahájené slavnostním procesím prvního dne. Kdy byla socha odstraněna, nevíme, ale později se podobné průvody konaly k menší soše na mostě přes někdejší hradební příkop před dívčími školami hned za rodným domkem Jaroslava Vrchlického. Ještě koncem 19. století příkopem tekla voda, roku 1897 byl příkop zasypán a vznikla tak Vrchlického ulice.

Na samém konci města u cesty do Března na zdi jedné zahrady stálo od roku 1782 sousoší sv. Jana Nepomuckého s anděly po stranách. Jeden držel krucifix, druhý rybu. Pod zdí byla vyhloubená studánka, jejíž voda odtékala do Měleckého potoka. Pramen byl podle světce pojmenován „Jánovka“.

Další velká skulptura Nepomuckého stávala v místech, kde se parkoviště na ulici Osvoboditelů dotýká Komenského náměstí.

Současná socha svatého Jana Nepomuckého při kostele Matky Boží u autobusového nádraží nepochází z Loun. Od roku 1720 stávala u fary v Hořeticích a na bývalý lounský hřbitov byla přenesena teprve v 80. letech.

Ve výklencích na fasádách domů měl mučedník zpovědního tajemství jako ochránce dobrého jména a pověsti bránit dům před pomluvami. V Lounech byl nedávno opraven dům na Pražské čp. 113, kde sv. Jan Nepomucký stojí snad vedle sv. Františka. Jiná velká socha bývala ve výklenku nad vchodem do rohového domu čp. 48 na náměstí naproti radnici. Tu odstranili až nacisté roku 1943, když byla budova upravována pro potřeby místního velitelství NSDAP.